

РЕШЕНИЕ

№ 25598

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора
Лилия Кариева, като разгледа дело номер **3318** по описа за **2025** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - 207 АПК.

Образувано е по искова молба на "Джей Кей Фарма" ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес
[населено място], [улица], вх. В, чрез адв. С. И., срещу Национална агенция по приходите, с
искане за присъждане на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ на 4 броя обезщетения за имуществени
вреди.

Твърди се в исковата молба, че периода 2017 г. и 2018 г. на дружеството са възложени общо 8 броя
ревизионни производства за различни данъчни периоди.

С Ревизионен акт (РА) № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. (ревизия с УИН
22002219007466 според термина в ИМ) на дружеството е отказано признаването на правото на
данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 25 311.02лв. Ревизията е повторно, след като РА №
Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. е отменен с решение на горестоящия административен
орган.

С цел защита на интересите си във всички ревизионни производства „Джей Кей Фарма“ ООД е
сключило договор с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване,
защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т.1.1. от Договора от
01.02.2018 г., „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело, да
предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита.

В чл. 1, т. 1.3. от Договора от 01.02.2018г. страните са договорили, че възлагането по Договора от
01.02.2018г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства,
които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и

процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени висящите ревизионни производства. В Анекс № 1 било посочено процесното ревизионно производство с УИН 22002219007466.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още три ревизионни производства, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения.

На 24.07.2020г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество, като са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, уточнили са действието на сключения договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения.

При тези условия, позовавайки се на чл. 1, т.1.3., изр. 2 от Договора от 01.02.2018 г., буква В) от Анекс № 2 и буква В) от Анекс № 3, осъществената защита по ревизия с УИН 22002219007466 включва: обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С. по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3;

Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от договора от 01.02.2018г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред директора на ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между адвоката и клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства.

В чл. 3.1.7. от първоначално сключения договор от 01.02.2018г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН 22002219007466.

Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по договора от 01.02.2018г., като начинът на определяне на възнагражденията е потвърден.

В чл. 3.2. от договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от дружеството на 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за представените услуги по ревизионните производства, което е обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със защитата по договора от 01.02.2018г. и анексите към него.

В изпълнение на поетите задължения по договора от 01.02.2018 г. и анексите към него и в законово определения 14-дневен срок, адвокатското дружество е изготвило и подало до дирекция „ОДОП“ жалба по административен ред срещу РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. с вх. №. 53-03-2944 от 10.09.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С..

На същата дата „Джей Кей Фарма“ ООД и адвокатското дружество са подписали констативен протокол за приемането без забележки от „Джей Кей Фарма“ ООД на извършените услуги и изготвената от адвокатското дружество административна жалба срещу РА. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение в определен на 8 830 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 3 от Приложение № 1 към Анекс № 3.

С оглед отменителното решение на директора на ДОДОПС С. е извършено повторно ревизионно производство, приключило с РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г., с който е намален размера на отказания ДК в сравнение с първоначално установения с РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. Размерът на отказания ДК с РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е 25 311.02 лв., с което се е осъществило условието по чл.3, т.3.1.7 от договора от 01.02.2018 г. в резултат на предоставени от адвокатското дружество услуги, довели до желания резултат. Страните са определили дължимото възнаграждение в размер на 12 397.17 лв. без ДДС, за което адвокатското дружество е издало фактура № 6569 от 01.09.2020 г., платено на 02.09.2020 г.

В изпълнение на поетите задължения по договора от 01.02.2018г. и анексите към него, адвокатското дружество е изготвило и депозирало административна жалба вх. № 53-03-1973 от 14.07.2020 г. по описа на ТД на НАП С.. На 13.07.2020 г. и на 24.09.2020 г. „Джей Кей Фарма“ ООД и адвокатското дружество са подписали констативен протокол за приемането без забележки от „Джей Кей Фарма“ ООД на извършените услуги от адвокатското дружество. Определено е възнаграждение в размер на 3570 лв., съотв. 4837.65 лв.

Претендира се ответникът да бъде осъден да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, обезщетение на причинените му имуществени вреди от издаване на отменените незаконосъобразни РА в общ размер на 41 711.99 лв., от които главници в общ размер на 26 064.82, ведно с лихви за забава от 21.09.2020 г., датата на постановяване на Решение № 1463 от 21.09.2020 г. на ОДОП С., до датата на исковата молба на 28.03.2025 г., както следва:

1.8830 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване по административен ред на РА № Р-[ЕГН]6802-091-001 от 23.08.2019 г., отменен с Решение № 1916 от 14.11.2019 г., ведно със законната лихва за забава от 21.09.2020 г. до окончателното изплащане.

2.12397.17 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигнато намаляване на отказания ДК и постигнато признаване с РА № Р-[ЕГН]7466-091-001 от 26.06.2020 г. на ДДС за възстановяване в размер на 226 853.93 лв., ведно със законната лихва за забава от 21.09.2020 г. до окончателното изплащане.

3.3570 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване на РА № Р-[ЕГН]7466-091-001 от 26.06.2020 г., отменен с Решение № 1463 от 21.09.2020 г., ведно със законната лихва за забава от

21.09.2020 г. до окончателното изплащане и

4.4837.65 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигната окончателна отмяна на РА № Р-[ЕГН]7466-091-001 от 26.06.2020 г., ведно със законната лихва за забава от 21.09.2020 г. до окончателното изплащане.

Претендират се разноски.

Ответникът НАП оспорва исковете в писмен отговор от 22.05.2025 г., чрез юрк. Й. и в о.с.з. Не се оспорват изложените в исковата молба обстоятелства, свързани с ревизионното производство по издаването на РА, неговото оспорване по административен и съдебен ред и отмяната му от съда. Оспорва се наличието на претърпени вреди и причинно-следствена връзка с отменените РА. Счита, че ако съдът намери претенцията за основателна, следва да намали размера ѝ до справедлив минимум, защото ответникът е бил лишен от възможност да направи възражение за прекомерност. В тази връзка се сочи, че договореното възнаграждение е много над минимума предвиден в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и се цитира решението на СЕС по дело 438/2022 г. По отношение на претенцията за присъждане на лихва върху тази сума, се моли тя да бъде отхвърлена, защото в ЗОДОВ е предвидено присъждане на лихва върху присъдено обезщетение. Освен това, от датата на окончателната отмяна на РА са изтекли повече от четири години, т.е. касае се за забава на кредитора. Цитира се Решение № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС, в което е посочено, че обезщетяването за неопозволеното увреждане не може да се превърне в средство за неоснователно обогатяване. Цитира се и тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г., по тълк. дело № 6/2012 г. на ВКС, според което направените от страната разноски подлежат на възмездяване, само когато са реално заплатени към датата, на която е даден ход на делото по същество. Според ответника, уговорките между клиента и адвоката за бъдещи плащания са извън обхвата на отговорността за разноски и не могат да бъдат противопоставени на насрещната страна по процесуалното правоотношение. В случай, че претенцията в тази ѝ част се приеме за основателна, се моли размерът да бъде намален до предвидения в закона минимум, защото в противен случай, ищецът би се обогатил неоснователно. Подробни съображения са изложени в писмени бележки от 21.07.2025 г., чрез юрк. Й..

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП, изразява становище за неоснователност на предявените искове.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

„Джей Кей Фарма“ ООД е сключило договор с адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018 г. „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита във връзка с обжалване на Заповед № Р-[ЕГН]5089-023-002 от 19.01.2018 г. за спиране на ревизионното производство, възложено със Заповед № Р-22221717005089-020-001 от 03.08.2017 г., както и във връзка с предприети от НАП действия по възложена ревизия по ЗДДС със ЗВР № Р-22221717005089-020-001 от 03.08.2017 г., изменена със ЗВР № Р-22221717005089-020-002 от 18.08.2017 г. и ЗВР № Р-22221717005089-020-003 от 22.12.2017 г.

В чл. 1, т. 1.3. от договора от 01.02.2018 г. страните са договорили, че възлагането по договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

В чл. 3, т. 3.1.7 от договора от 01.02.2018 г. страните са договорили адвокатско възнаграждение за успех в размер на 10% на отменената част на акта, платимо в 7-дневен срок от влизане в сила на окончателно решение на компетентен орган (директор на ДОДОП или съд).

Във връзка с производствата, възложени на адвоката по реда на чл.1.3, в чл.3, т.3.2. е договорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. Не е спорно, че по фактура № 5029 от 09.02.2018 г. ищцовото дружество е платило аванс по договор в размер на 75 000 лв. без ДДС.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени 6 висящи ревизионни производства, вкл. процесното възложено със ЗВР № Р-[ЕГН]6802-020-001 от 10.10.2017 г. Не е спорно, че към датата на сключване на договора от 01.02.2018 г. процесното ревизионно производство е висящо (ЗВР е от 10.10.2017 г., поради което попада в предмета на чл. 1, т. 1.3. от договора от 01.02.2018 г. (всички висящи ревизионни производства).

На 24.07.2020 г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, в който страните са съобrazили всички предходни анекси и възложените производства и са уточнили действието на сключения договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения. В чл.1, б. „Г“ от Анекс № 3 е посочено процесното ревизионно производство. В чл.2 от Анекса № 3 са договорени отделни възнаграждения за: 1. изготвяне на възражение срещу РД, 2.обжалване и процесуално представителство пред ДОДОП С., 3.обжалване и процесуално представителство пред АССГ и 4.обжалване и процесуално представителство пред ВАС. В чл.3 от Анекс № 3 е договорено възнаграждение за успех за цялостно или частично уважаване на жалбата.

В Приложение № 1 към Анекс № 3 е посочен материалния интерес по процесната ревизия с УИН №Р-22221717006802, а именно 149 282.71 лв. главница, респ. възнаграждение в размер на 8830 лв.

С констативен протокол от 10.09.2019 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че адвокатското дружество е изготвило административна жалба срещу РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. За предоставените услуги се дължи възнаграждение от 8830 лв., приспаданото от авансовото плащане в размер на 75 000 лв.

Не е спорно по делото, че с Решение №1916 от 14.11.2019 г. на директора на ДОДОП С. е отменен РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия. С РА на дружеството е отказано право на приспадане на ДК общо в размер на 149 282.71 лв.

С констативен протокол от 30.06.2020 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че е постигнат по-малък размер на отказания ДК със 129 971.69 лв. и е признат ДДС за възстановяване в размер на 226 853.93 лв. с издаден повторен РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. в сравнение с първоначално постановения РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г.

Приложена е фактура № 6569 от 01.09.2020 г. за заплатено възнаграждение в размер на 12 397.17 лв. без ДДС.

С констативен протокол от 13.07.2020 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че за обжалване на РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е изготвена жалба по административен ред.

Не е спорно по делото, че с Решение № 1463 от 21.09.2020 г. на директора на ДОДОП С. е отменен РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. Видно от решението с РА с УИН 22002219007466 е било отказано приспадане на ДК в размер на 25 311.02 лв. и е възстановена

сума в размер на 226 853.93 лв. РА е отменен е в частта, с която в полза на дружеството не е начислен законна лихва за забава.

С констативен протокол от 24.09.2020 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е отменен окончателно, поради което се дължи възнаграждение в размер на 4837 лв. без ДДС, за което е издадена фактура № 6728 от 19.11.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреждения може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки ще бъде абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на издаден административен акт или действие на длъжностно лице или орган на ответника; 2. незаконосъобразност на акта или действието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилия вредоносен резултат.

1. По претенцията за 8830 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване по

административен ред на РА № Р-[ЕГН]**6802**-091-001 от 23.08.2019 г., отменен с Решение № 1916 от 14.11.2019 г. на директора на ДОДОР С.:

В разглеждания казус се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по административен ред. Производството по оспорване на РА се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по административен ред. Съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно - ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция „ОДОР“. В глава осемнадесета на ДОПК „Обжалване на ревизионния акт по административен ред“, в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" този въпрос не е засегнат.

Процесуалният ред за претендиране на сторените разноски в административното производство остава да бъде по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща и разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани. С отмяната на РА по административен ред е изпълнена отрицателната предпоставка по чл.204, ал.1 от АПК. Константна е съдебната практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото в това производство разноски не се присъждат и при отмяна на РА, именно платеното адвокатско възнаграждение се търси и присъжда като вреда - пряка и непосредствена от отменения РА. Релевантно е обстоятелството, че ако РА не беше издаден, съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги за обжалването му, поради което разходите за адвокатско възнаграждение са пряка и непосредствена последица от издаването на РА. В тази връзка следва да се вземе предвид съдебната практика, която е последователна. (Решение № 8198 от 04.07.2016 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020 г.; Решение № 14133 от 22.10.2019 г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело № 1563/2019 г. и т.н.).

Вярно е, че ползването на адвокатска помощ не е задължителна предпоставка за обжалване на РА, но е обичайна практика. Логично и разбираемо е да се прибегне до ползване на експертни правни знания във връзка със оспорването на неблагоприятно засягащия лицето административен акт. Потърсената адвокатска помощ и заплатеният адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издадения РО, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че публичните му задължения са установени незаконосъобразни, респ. неговите права са накърнени неправомерно от ревизиращите органи.

По силата на чл.36, ал.1 Закона за адвокатурата (ЗА) адвокатският труд е възмезден. Разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА изисква размерът на възнаграждението да бъде

справедлив, обоснован и не по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа.

Безспорно е, че към датата на сключване на договора от 01.02.2018 г. и анекс № 1 към него от 06.02.2018 г. процесното ревизионно производство е висящо (ЗВР е от 10.10.2017 г., поради което попада в предмета на чл. 1, т. 1.3. от договора от 01.02.2018 г. (всички висящи ревизионни производства). Същото е посочено в чл.1, б. „В“ от Анекс № 1, чл.1, б. „В“ от Анекс № 2 и чл.1, б. „Г“ от Анекс № 3.

С чл.2 от Анекс № 3 страните са договорили следните възнаграждения: 1.За изготвяне на възражение срещу РД, 2.за защита пред директора на ДОДОП, 3.за защита пред АССГ и 4.за защита пред ВАС. Договореното е напълно логично и съответно на уредения в ДОПК процесуален ред за издаване и обжалване на РА. В допълнение на така договорените възнаграждения, с чл.3 от Анекс № 3 е посочено, че при цялостно или частично уважаване на жалба/възражение, се дължи възнаграждение за успех. В Приложение № 1 към Анекс № 3 е посочен материалният интерес по процесната ревизия с УИН №Р-22221717006802, а именно 149 282.71 лв. главница, респ. възнаграждение в размер на 8830 лв.

С констативен протокол от **10.09.2019 г.** адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че адвокатското дружество е изготвило *административна* жалба срещу РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. За предоставените услуги се дължи възнаграждение от 8830 лв., приспаданото от авансовото плащане в размер на 75 000 лв.

Не е спорно по делото, че с Решение №1916 от **14.11.2019 г.** на директора на ДОДОП С. е отменен РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия, както и, че със същия РА на дружеството е отказано право на приспадане на ДК общо в размер на **149 282.71 лв.**

Към датата на изготвяне на жалбата по административен ред срещу РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. е в сила редакция на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Д.в. бр.7/2019г., според която при интерес от 149 282.71 лв. минималният размер на възнаграждението е 4022.83 лв. без ДДС. Видно е, че в случая страните са договорили двоен размер на възнаграждение от 8830 лв.

Според мотивите на ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС „спазвайки принципа на справедливост и съразмерност, следва да се присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - за "обоснованост и справедливост", т.е. възнаграждението да е съразмерно на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган неправомерно увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В случая, извършените от адвокатското дружество действия по процесуална защита се състоят в написването на жалба по административен ред, т.е. в изготвянето на един документ по казус със значителна правна и фактическа сложност (л.92-101). Изготвянето на жалба по административен ред е удостоверено и прието от ищеца като възложител с констативен протокол от 10.09.2019 г.

С писмения отговор на ИМ ответникът е направил възражение по чл.110 от ЗЗД, който предвижда, че с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които

законът не предвижда друг срок. Според т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. по тълк. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове. В случая отмяната на РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. е сторена с Решение № 1916 от 14.11.2019 г., сътов. 5-годишният срок за заявяване на претенция във връзка с отменения като незаконосъобразен РА изтича на 14.11.2024 г. Искът е предявен на 28.03.2025 г., към която дата същият е бил погасен по давност. При основателност на възражението по чл.110 от ЗЗД е дължимо отхвърляне на тази искова претенция.

2. По претенцията за 3570 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване на РА № Р-[ЕГН]**7466**-091-001 от 26.06.2020 г., отменен с Решение № 1463 от 21.09.2020 г. са относими изложените в т.1 правни съображения при съобразяване на следните факти: С констативен протокол от **13.07.2020 г.** адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че за обжалване на РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е изготвена жалба по административен ред. С Решение № 1463 от **21.09.2020 г.** на директора на ДОДОП С. е отменен РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. Видно от решението на ДОДОП С. с РА УИН 22002219007466 е било отказано приспадане на ДК в размер на 25 311.02 лв. и е възстановена сума в размер на 226 853.93 лв. С констативен протокол от **13.07.2020 г.** адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че адвокатското дружество е изготвило жалба по административен ред срещу РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г., като за предоставената услуга се дължи възнаграждение в размер на **3570 лв.** без ДДС.

Към момента на изготвяне на жалбата по административен ред, входирана в ТД на НАП С. на 14.07.2020 г. и приемането на услугата с КП от 13.07.2020 г. и в сила редакция на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал. 2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която при интерес от 25 311.02 лв. минималният размер на възнаграждението е **1289.33 лв.** Договореното между страните възнаграждение е почти в троен размер.

В случая, извършените от адвокатското дружество действия по процесуална защита пред ДОДОП С. се състоят в написването на жалба по административен ред, т.е. в изготвянето на един документ по казус със значителна правна и фактическа сложност (л.106-112). Изготвянето на жалба по административен ред е удостоверено и прието от ищеца като възложител с констативен протокол от 13.07.2019 г.

Без да се намесва неоправдано в свободата на договаряне на страните, но при спазване на стандарта за „справедливост и съразмерност“ на адвокатското възнаграждение, дължимо под формата на имуществена обезвреда, без да се накърняват или облагодетелстват интересите на която и да е от страните в производството, съдът приема, че размер на адвокатско възнаграждение от **1800 лв.** за изготвяне на жалба по административен ред срещу РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г., съответства на този стандарт. Този размер е близък до минималния по Наредба № 1/2004 г., съответства на сторените от адвокатското дружество процесуални действия по защита интересите на ищцовото дружество пред ДОДОП С. и се явява справедлива и съразмерна обезвреда от засягащия го и отменен като незаконосъобразен РА.

Отмяната на РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е постигната с

Решение № 1463 от 21.09.2020 г., от чиято дата тече погасителната давност по чл.110 от ЗЗД. Към датата на предявяване на иска на 28.03.2025 г., същата не е изтекла. Основателно е обаче възражението на ответника за изтекла давност по чл.111, б. „в“ от ЗЗД, според който вземанията за наем, за *лихви* и за други периодични плащания се погасяват с изтичане на тригодишна давност. При предявяване на иска на 28.03.2025 г., погасена по давност е претенцията на ищеца за лихви за срок от 3 години преди тази дата – преди 28.03.2022 г. Ето защо, главницата в размер на **1800 лв.** следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, а не както се претендира от ищеца, считано от 21.09.2020 г.

3. Ищецът претендира две обезщетения за заплатено адвокатско възнаграждение за **успех**, както следва: в размер на **12397.17 лв.** - за постигнато намаляване на отказания ДК и признаване на ДДС за възстановяване с РА № Р-[ЕГН]**7466**-091-001 от 26.06.2020 г. и в размер на **4837.65 лв.** - за постигната окончателна отмяна на РА № Р-[ЕГН]**7466**-091-001 от 26.06.2020 г.

В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. страните са уговорили възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид *отменената част* на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви.

Както вече се посочи, с Решение № 1463 от 21.09.2020 г. на директора на ДОДОП С. е отменен РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. Видно от решението с РА УИН 22002219007466 е било отказано приспадане на ДК в размер на **25 311.02 лв.** и е възстановена сума в размер на 226 853.93 лв.

С констативен протокол от **24.09.2020 г.** адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е отменен окончателно, поради което се дължи възнаграждение в размер на 4837 лв. без ДДС, за което е издадена фактура № 6728 от 19.11.2020 г.

С констативен протокол от **30.06.2020 г.** адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че с РА № Р-22221717006802-091-001 от 23.08.2019 г. е отказано право на ДК в размер на 149 282.71 лв., с РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. не е признат ДК в размер на 25 311.02 лв., като е установена сума за възстановяване в размер на 226 853.93 лв.

На първо място, съдът приема, че сумата за възстановяване по РА с УИН 22002219007466 *не следва изцяло да участва при определяне на възнаграждението за успех*. Това е така от една страна, тъй като РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. е отменен окончателно, т.е. по него няма установена сума за

възстановяване. Видно от мотивите на същия РА за ревизирия период лицето е претендирало ДДС за възстановяване в размер на 286 520.47 лв., на дружеството ефективно е възстановен ДДС в размер на 25 587.94 г. и е определен ДДС за възстановяване в размер на 226 853.93 лв. Може да се каже, че при този краен резултат РА засяга неблагоприятно лицето за разликата между претендирия 286 520.47 лв. и установения с РА ДДС за възстановяване от 226 853.93 лв., а именно **за 59 666.54 лв.**

По-нататък, видно от мотивите на Решение № 1463 от 21.09.2020 г. на директора на ДОДОП С. с РА УИН 22002219007466 е било отказано приспадане на ДК в размер на **25 311.02 лв.**, както и не е начислена лихва за забава за установен за възстановяване ДДС. Последната лихва не е посочена по размер както Решение № 1463 от 21.09.2020 г., така и не е уточнена от ищеца, при диспозитивно начало в процеса.

Дължим е извод, че за евентуален успех може да се отбележи разликата между РА с УИН 22221717006802 - отказан ДК в размер на 149 282.71 лв. и 25 311.02 лв. отказан ДК по РА УИН 22002219007466, както и цялостната отмяна на РА УИН 22002219007466. С последния РА обаче на ищцовото дружество *не са установени задължения, а е определен ДДС за възстановяване в размер на 226 853.93 лв.* Както се посочи, при претендиран ДДС за възстановяване от 286 520.47 лв. и установен ДДС за възстановяване от 226 853.93 лв., *разликата от 59 666.54 лв. може да се отбележи като успех за лицето при отмяната на РА.*

Същевременно, при отмяна на РА по административен ред не е налице интерес от обжалване на този благоприятен акт, който влиза в сила незабавно. С други думи, при отмяна на РА по административен ред няма никаква „временна“, „висяща“ или „окончателна“ отмяна, тя е една и съща и се състои в обективния резултат на отмяната.

За адвокатския труд за осъществена процесуална защита по оспорване на РА на различните фази (по административен ред или на две съдебни инстанции) се дължи възнаграждение независимо от изхода на оспорването, което е житейски логично, то също е логично и незабранено от закона договарянето на отделно и допълнително *възнаграждение за успех.* В конкретния случай такъв успех е постигнат. От една страна това е намаляването на размера на определения ДК с РА № Р-22221717006802-091-001 от 149 282.71 лв., докато с РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г. не е признат ДК в размер на 25 311.02 лв., т.е. разликата е за сумата от **123 971.69 лв.** От друга страна – пълната отмяна на РА с УИН 22002219007466, включваща непризнат ДК в размер на 25 311.02 лв. и горепосочената разлика от 59 666.54 лв., е общо за **84 977.56 лв.**

Тези обстоятелства са установени с КП от 30.06.2020 г. – установяване на по-малък размер от 129 971.69 лв. (вероятно е допусната техническа грешка с 6000 лв.), но правилно е установено дължимото възнаграждение за успех от 10 % от 123971.69 лв., което се равнява точно на посочената сума на възнаграждението от 12 387.17 лв.

Според КП от 24.09.2020 г. възнаграждението за окончателна отмяна на РА с УИН 22002219007466 се дължи на основание чл.3, т.3.2 от договора от 01.02.2028 г. и чл.3 от Анекс № 3. Чл.3, т.3.2 от договора от 01.02.2018 г. урежда авансовото плащане от 75 000 лв., поради което не може да бъде основание за заплащане на адвокатско възнаграждение за успех, каквото основание е чл.3, т.3.1.7 от договора от 01.02.2018 г. Чл.3 от Анекс № 3 урежда възнаграждение за успех, каквато е и ищцовата претенция за сумата от 4837.65 лв. Основателно е възражението на ответника, че от нито един от представените от ищеца документи не се установява начина на образуване на тази

стойност.

Визираната неяснота не може да доведе до отхвърляне на иска, още повече, че решаващият състав на АССГ застъпва становище, че възнагражденията за успех следва да бъдат определени съобразно минималните размери по Наредба № 1/2004 г. при интерес от **123 971.69 лв. към 30.06.2020 г.**, респ. от **84 977.56 лв. към 24.09.2020 г.** В първия случай, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 4009.43 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г., а във втория - 3079.33 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г.

Определянето на размер на възнаграждение, близък до нормативния минимум напълно би удовлетворил указанията, дадени в ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС за спазване на принципа на справедливост и съразмерност, който отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - за "обоснованост и справедливост", т.е. възнаграждението да е съразмерно на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган неправомерно увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството. Следва да се има предвид, че т.нар. „успех“ е постигнат със самата отмяна на неблагоприятния административен акт, респ. съобразно обжалвания интерес вече е договорено и присъдено възнаграждение за процесуална защита пред ДОДОП С.. С други думи, вече е обезщетен адвокатският труд по изготвяне на жалби до ДОДОП С. по административен ред и успехът е постигнат с отмяната на РА. За т.нар. „успех“ адвокатското дружество не е осъществило никакви други допълнителни процесуални действия, поради което е справедливо и съразмерно присъждане на възнаграждение в размер, близък до минималния, чрез неговото закръгляне – **4010.00 лв.** за заплатено адвокатско възнаграждение за **успех** за постигнато намаляване на отказания ДК и постигнато признаване с РА № Р-[ЕГН]**7466-091-001** от 26.06.2020 г. на ДДС за възстановяване в размер на 226 853.93 лв. и **3080.00 лв.** за заплатено адвокатско възнаграждение за **успех** за постигната окончателна отмяна на РА № Р-[ЕГН]**7466-091-001** от 26.06.2020 г.

Както вече се посочи, тези суми следва да се присъдят ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022 г. до окончателното им изплащане, а не както се претендира от ищеца, считано от 21.09.2020 г.

При този изход на спора разноски се дължат и на двете страна. При определянето им съдът намира, че следва да се съобрази материален интерес въз основа на главниците, доколкото съгласно чл.84, ал.3, вр. чл.86 от ЗЗД при задължения от неправомерно увреждане длъжникът се счита в забава и без покана. Т.е. в случая, забавата стои извън волята на страните и следва от отмяната на незаконосъобразния акт, поради което законна лихва се присъжда от датата на забавата (съобразена с възражението по чл.111, б. „в“ от ЗЗД) и се изчислява в изпълнителното, а не в осъдителното производство.

Ищецът е предявил иски общо за 41 711.99 лв. Минималното адвокатско възнаграждение съобразно тази сума съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. е 3986.96 лв. без ДДС. Претендираното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 4297.34 лв. без ДДС се доближава до този минимален размер и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора. Възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК е неоснователно.

При предявени иски за 26 064.82 лв. главници, същите са уважени за 8890.00 лв. За уважената част от исковите на ищеца се дължат разноски в размер на 1784.43 лв.

съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

На ответника, на основание чл.10, ал. 4 от ЗОДОВ, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, на основание чл. 203 от АПК, **Административен Съд С. - град, Първо отделение, 69-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място] 1000, [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ обезщетение в размер на **1800** (хиляда и осемстотин) лева за претърпени имуществени вреди поради отменен незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-[ЕГН]**7466-091-001** от 26.06.2020 г., представляващо адвокатско възнаграждение за обжалването му по административен ред, ведно със законната лихва за забава от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място] 1000, [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ обезщетение в размер на **4010.00 лв.** (четири хиляди и десет) лева за заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигнато намаляване на отказания ДК с РА № Р-22002219007466-091-001 от 26.06.2020 г., ведно със законната лихва за забава от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място] 1000, [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ обезщетение в размер на 3080.00 (три хиляди и осемдесет) лева за претърпени имуществени вреди поради заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигната окончателна отмяна на РА № Р-[ЕГН]**7466-091-001** от 26.06.2020 г., ведно със законната лихва за забава от 28.03.2022 г. до

ОТХВЪРЛЯ искове в останалата им част.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място] 1000, [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, разноски в размер на 1784.43 лв.

ОСЪЖДА „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1 да заплати на Националната агенция за приходите [населено място] 1000, [улица], на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: